

КОГАТО БОГ КОПНЕЕ ЗА ТЕБ

Дейвид Уилкерсън
26 Декември 2006

Йов пита: „Що е човек, та да го възвеличаваш? И да си наумяваш за него? Да го посещаваш всяка заран, и да го изпитваш всяка минута?“ (Йов 7:17-18, курсивът е мой).

Евреи 12:1 ни казва, че светът е обграден от облак от свидетели, които са с Христа в слава. Моят въпрос е: На какво е свидетел тази голяма тълпа? И за кого е предназначено нейното свидетелство?

Този облак от свидетели говори на нашето поколение, чрез своя живот и чрез думите си, както е записано в Светото Писание. Вярвам, че те имат три неща, които да ни кажат:

1. Те са свидетели на това, че Божието сърце все още копнее да спаси този изгубен свят. Няма информация в Писанието, че Бог е изоставил този свят. Той все още работи, като излива Духа Си на всяка твар и се движи върху мъжете и жените във всеки народ.
2. Те ни свидетелстват, че Божието сърце все още копнее да обича и пази Своята църква. Въпреки масовото отстъпничество, Господ се грижи за тялото Си.
3. Те ни свидетелстват, че Божието сърце все още копнее за всяко Своя дете. Господ никога няма да изостави нито един Свой слуга, без значение колко ниско може да е паднал той.

1. Какво има да каже това множество небесни свидетели на настоящия нечестив свят?

Ние живеем в едно поколение, което е далеч по-лошо от това на Ной. Какво може да каже този облак от свидетели на човешката раса, чиито грехове надхвърлят дори тези на Содом?

Нашето съвремие е съвремие на голямо благоденствие. Нашата икономика е благословена, но обществото ни е толкова неморално, пълно с насилие и богопротивно, че дори и секуларистите се оплакват колко ниско сме паднали. Християните по целия свят се чудят защо Бог забавя Своето наказание върху такова нечестиво общество. Те питат: „Господи, как можеш да позволиш такъв укор да се трупа на Твоето име? Твоето слово буквално бива съсипвано сред нас. Докога ще продължава това? И как може да търпиш пороя от сексуални извращения? Ти унищожи Содом за далеч по-малки грехове. Колко далеч ще ги оставиш да стигнат?“

Ние, които обичаме Христос, може да не разбираме защо на едно толкова брутално зло е позволено да продължи. Но облакът от небесните свидетели знае защо. Те не поставят под въпрос милостта и търпението, което Бог показва.

Апостол Павел е сред този облак от свидетели, и той е свидетел за неограничената Божия любов към дори „най-големия“ грешник. Животът и писанията на Павел ни казват, че той е проклинал името на Христос. Той е внасял ужас, хващал е Божи хора и ги е завеждал в затвора или ги е убивал. Но е правил всичко това в своето невежество.

Павел би ни казал, че Бог е търпелив с настоящето поколение, защото има много хора, които подобно на него в миналото му, съгрешават от невежество. Тези, които тероризират останалите, са обучени да мразят още от детство, така, както беше и Павел, и омразата беше всичко, което те знаеха. Те нямаха допир с Евангелието. Казвам ви, подобно на Павел, има много апостоли и евангелизатори, които ще дойдат от редиците на най-злите хора.

Апостол Петър също е сред този облак от свидетели, и той също разбира защо Бог е толкова търпелив. Животът и писанията на Петър ни припомнят, че той прокле Исус, кълнейки се, че никога не Го е познавал. Бог задържа Своето наказание, защото все още мнозина са хората, които Го проклинат и се отричат от Него, така, както Петър направи. Те са отстъпили и се нуждаят от милост. И Господ няма да се откаже от тях, както и никога не се отказа от Петър. Има много хора като него, за които Христос все още се моли.

Мислейки за този облак от свидетели, аз виждам лицата на бивши наркомани и алкохолици, на бивши проститутки и хомосексуалисти, на бивши гангстери и наркопласъори, на бивши убийци и насилници на съпругите си, на бивши неверници и пристрастени към порнографията - множество хора, от които обществото се е отказало. Всички те се покаяха и умряха в ръцете на Исус, и сега са свидетели на милостта и търпението на един любящ Отец.

Вярвам, че всички те биха казали, като един свидетел, че Исус не ги осъди, преди да приемат Неговата милост. Бог задържа Своите наказания, така че те да не паднат върху тях. Той забавя гнева Си, защото не желае никой да бъде изгубен в безнадеждност и отчаяние. И Бог не е променил Своето отношение към надежда за този свят.

Порочният свят днес злоупотребява с Божието търпение.

От времето, когато Христос дойде на този свят, човечеството е станало все по-зло и по-зло, до там, че чашата на беззаконието като че ли вече прелива. Може би се чудите, като мен, как Бог може да покаже такава невероятна милост, толкова голямо търпение. Как може Той толкова дълго да бави Своето наказание заради греха? Защо позволява на злите общества да продължават да позорят Неговото име и да Го провокират по такива греховни начини?

Причината не е в това, че Бог иска да види нечестивите да станат още по-перверзни, за да може Той да излее още по-голям гняв върху тях. Ако това беше така, до сега всички ние щяхме да сме само история. Не, Бог не чака, за да накаже и така да отмъсти за презряната от тях Негова слава.

Някои хора се чудят дали това е всичко, което Бог иска да направи в тази ситуация: да накаже грешния свят. Да не бъде! Подобно на много християни, понякога и аз силно съм искал да предам този нечестив свят на Божието осъждане. Много вярващи разбираемо възнегодуват за гордостта и арогантността на тези, които непрекъснато се подиграват на Господа. Но нашият Небесен Отец мисли различно от нас. Той не копнее да осъжда, а да изкупи.

Петър пише: „Така със същото слово, и днешните небе и земя са натрупани за огън, пазени до деня на страшния съд и погибелта на нечестивите човеци” (2 Петрово 3:7). Да, има складиран пояждащ огън, запазен за тогава, когато Господ ще го излее върху грешните човеци. А Петър ни напомня, че Бог не измерва времето като нас. Хиляда години за Него са като двадесет и четири часов ден за нас: „Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние” (3:9).

И така, какво означава това за нас? Исус ни казва: „Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи” (Йоан 9:4). Същото важи и за нас. Ако виждаме, че всичко в този свят ще бъде изгорено ... че сега е полунощ ..., че огънят на наказанието приближава ..., че все още е ден за милост, прошка и спасение ... тогава трябва да вършим това, което ни е било заповядано да вършим: да отидем по целия свят и да провъзгласяваме Христос.

Бог все още обичам този луд, неморален и неблагодарен свят. Нека Той ни помогне като Него да обичаме изгубените. И нека се молим да имаме търпението и любовта, които Той показва на света сега.

2. Бог все още обича Своята църква, с нейните недостатъци и всичко негативно, независимо от изобилието от лъжливи учители и глупостта, присъстваща на амвона.

Истинската църква на Исус Христос е зеницата на окото на Господ. Още от самото начало, Неговата църква преживя отсъпление и лъжливи учители. В най-ранните църкви - тези апостолски събрания, основани от Павел и апостолите, се е поучавали в пълната Божия воля. Нищо „изгодно за растежа и утвърждаването” не се е спестявало на Христовите последователи. На тях им се давала истината, не само на думи, но и в демонстрацията и силата на Светия Дух.

Помислете за църквата в Коринт. Това събрание било посято от Павел и бе полято от Аполос, великият евангелизатор. Ако някога е имало събрание, което е било „напълно поучавано,” то това бяха коринтяните. Но в рамките на пет или шест години - още преди Павел да напише своето първо послание към тях - тази същата църква сериозно изпаднала в погрешно учение. Те бяха подложени на една неуловима, омайваща ги атака - такава, че бяха приели учение, което отрича възкресението на мъртвите. Това води до заключението, че самата жертвена смърт и възкресение на Христос бяха анулирани.

Павел им обясни това, когато написа: „Ако Христос бе проповядван, че е възкръснал от мъртвите, как казват някои между вас, че няма възкресение на мъртвите? Но ако няма възкресение на мъртвите, тогава Христос не е възкръснал и ако Христос не е възкръснал, то нашата проповед е напразна, и вашата вяра е напразна.”

„Ако се проповядва, че Христос е възкресен от мъртвите, как казват някои между вас, че няма възкресение на мъртвите? Ако няма възкресение на мъртвите, то нито Христос е бил възкресен; и ако Христос не е бил възкресен, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра. При това, ние се намираме и лъжесвидетели Божи; защото свидетелствувахме за Бога, че е възкресил Христа, Когото не е възкресил, ако е тъй, че мъртвите не се възкресяват; защото, ако мъртвите не се възкресяват, то нито Христос е бил възкресен; и ако Христос не е бил възкресен, суетна е вашата вяра, вие сте още в греховете си. Тогава и тия, които са починали в Христа, са погинали.” (1 Коринтяни 15:12-18). Каква богохулна ерес се беше промъкнала в църквата.

Църквата в Галатия също беше започната от Павел. В очите на тези вярващи, Павел беше като ангел, изпратен до тях, и те приеха Неговото учение с голяма радост. Те толкова много ценяха апостола, че твърдяха, че са склонни да „извадят очите си” за него.

Тогава изведнъж, шокиращо за него, същите тези благодарни вярващите се отдалечиха от истината за оправданието, на която Павел ги беше научил. Подобно на коринтяните, те се отклониха от здравето учение и влязоха под „омайното заклинание” на лъжливите учители. Те приеха ерес, която обяви, че оправданието идва чрез дела, а не вяра.

Втрещен, Павел им написа: „О, несмислени галатяни, кой ви омая, вас, пред чиито очи Исус Христос е бил ясно очертан като разпнат?” (Галатяни 3:1). Всъщност той питаше:

„Какво е това странно омайване, в което сте попаднали, какво е това духовно магьосничество, което е дошло върху вас, така изведнъж? Вие бяхте обучени от благочестиви мъже, които плачеха за вас, докато ви поучаваха в здравето учение. И въпреки това, за толкова кратко време вие се отрекохте от това учение и сега приехте едно сребролюбиво, осъдително евангелие. Какво е станало с вас? Какво направихте с чистото евангелско поучение, който прехте? Вие го отблъснахте, за да прегърнете едно ласкателно послание, което блазни плътта ви.”

Познавам християни, които от години посещаваха църква, твърдо основана на Библията, където редовно са били поучавани в пълната Божия воля. Те бяха заведени в небето от помазаното проповядване, беше им показана реалността на ада и съвестта им беше притисната от Божието Слово. Нищо от Евангелието не беше задържано от тях, и те станаха зрели във вярата. Те просто не можеха да се наситят на чистото слово, което чуваха.

Но после някой им даде да чуят поучение на известен проповедник, или просто „от любопитство” отидоха на събранието на проповедника. Това, което чува, звучеше толкова хубаво, и 95% от него всъщност беше истина. Но не разпознаха различите 5%, които бяха отрова - доктрина, която се харесваше на плътта им и умело подкопаваше библейската

реалност на Христос. Скоро те бяха опиянени от това, което чуха, и умовете им свикнаха с евангелие, което гъделичкаше плътта им.

Невероятно, но някои проповедници на просперитета сега поучават, че Исус е бил богат. Те изкривяват Писанията, като казват, че Той е трябвало да притежава богатство, за да издържа учениците Си. Те твърдят, че Неговото богатство изисквало нуждата от касиер (Юда) и че нито един дърводелец по онова време не бил без построен от него дом. Невероятно, но християните поглъщат тази заблуда.

Може би се чудите как посветени християни, които вярват в Библията, могат внезапно да отпишат години на здраво поучение. Къде е тяхната проницателност? Защо не си припомнят твърдата храна, на която са били научени?

Павел ясно предупреждава, че ще дойдат такива примамливи доктрини: „Аз зная, че подир моето заминаване ще навлязат между вас свирепи вълци, които няма да жаят стадото” (Деяния 20:29). Петър също предупреди, че лъжливите учители ще се появи на сцената с „гибелни ереси” (2 Петрово 2:1).

Павел предупреди Тимотей, че ще дойде време, когато някои от Божиите хора „няма да търпят здравото учение; но, понеже ги сърбят ушите, ще си натрупат учители по своите страсти, и, като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните” (2 Тимотей 4:3-4).

Историята отбелязва, че това се случи точно така, както Павел беше предсказал. След като апостолите починаха, и поколението, което те поучаваха, също почина, заговорът на една нечестива ерес заля църквата. Вярващите бяха съблазнени от странни доктрини, и науката и философията ерозираха истините на Христовото Евангелие.

Може би знаете такива покварени църкви. Цели деноминации днес развенчават непорочното зачатие и отричат божествеността на Христос. Все по-голям брой епископи и проповедници насърчават хомосексуализма и еднополовите бракове. Тези църкви са отстъпници, двама умрели.

Но такива организации нямат нищо общо с истинската църква на Исус Христос. За тях Христос ще каже: „Не ви познавам!” Някои хора в тези „Ихавод” организации твърдят, че обичат Господа, но ако това беше така, те нямаше да имат нищо общо с тази църква и щяха да си тръгнат, но не и да участват във всяко отстъпление.

Помислете за това, което Павел каза за чистотата на църквата на Христос: „Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея, за да я освети, като я е очистил с водно умиване чрез словото, за да я представи на Себе Си църква славна, без петно... но да бъде света и непорочна” (Ефесяни 5:25-27).

Питам ви: кой учител на Христовото Евангелие може да бъде толкова сляп, че да си помисли, че Христос ще представи на Отца булка, облечена в мръсни, изцапани дрехи? Можете ли да си представите как Исус въвежда булката, която е украсена с невъобразими мерзости? „Ето, Отче, Моята булка, съставена от вярващите, чиито умове са върху нещата от този свят. Те

обичат парите, измамани са от меркантилните лъжливи пророци.” Не! Аз не вярвам, дори и дяволът да може да приеме такава заблуда.

Въпреки това голямата загриженост на Бога не са отстъпилите църкви. Дори отстъплението няма да може да убие или да унищожи църквата на Христос. Независимо от тези проблеми, Бог държи всичко под контрол, и Неговата тайна, невидима и побеждаваща църквата не умира. Вместо това, реката на Светият Дух се влива в „мъртвото море” на църкви отстъпници, излагайки на показ беззаконието и равнодушието. И така се появява живота.

Тези, които се обръщат от отстъпничеството, може да са само малък остатък. Въпреки това, Исус заявява: „Полетата са узрели за жътва. И все още има време за работниците да излязат и работят.” Никъде в Библията не се казва, че Светият Дух е избягал от сцената, оставяйки след себе си една изсъхнала реколта. Божият Дух все още работи, като избличава, ухажва и привлича изгубените към Христос, включително и тези, които са отстъпили.

Облакът на небесните свидетели ще ни каже да не търсим наказанието, а да се съсредоточим върху „удържането на крепостта.” Все още е денят на Светия Дух, който чака да изпълни всеки готов съд. Молете се на Господаря на жетвата ще издигне работници!

3. Бог копнее за всеки член от Неговото тяло на земята.

Какво ви казва големият облак от свидетели, на мен и на вас? Какво ни казват Писанията, какво е тяхното послание към колегите им победители в тялото на Христос? Просто това: „Защото очите на Господа са върху праведните, и ушите Му към тяхната молитва” (1 Петрово 3:12).

По времето на апостолите, тези, които мразеха Христос, се опитаха да ги затворят. Тези хора проклинаха Спасителя и нарекоха Неговото възкресение измама. Те дори създадоха закони, забраняващи на хората да произнасят Неговото име и ги хвърляха в затвора, когато те правеха това. Но дори железните решетки не можеха да задържат апостолите. Господ изпрати Свой ангел, за да ги освободи (вж. Деянията 5:18-32).

Деянията ни казват: „и първосвещеникът ги попита, казвайки: ‘Строго ви запретихме да не поучавате в това име; но ето напълнили сте Ерусалим с учението си’” (5:27-28). Но, изпълнени със Светия Дух, апостолите веднага се върнаха в храма, където продължиха да дават на хората думите на живот. Духът беше им казал да отидат и да проповядват Исус с нов огън и власт. Те трябваше да игнорират тези наложени правила и да не позволят на нищо да попречи на чистото евангелие на възкръсналия Христос.

В Европа, едно движение набира сила, което се стреми да постави извън закона всяко проповядване против хомосексуалността или против всякакъв друг сексуален разврат. Това е опит първо да се изведе Христос извън обществото и в крайна сметка и извън църквите. (Когато отричате словото на Исус, вие отричате личността Му.) За много европейски служители, говоренето против сексуалните грехове може да означава глоба и затвор. В същото време, тук в САЩ, се надига анти-Христова вълна.

Отново, ние се обръщаме към големия облак от свидетели. Как Петър и апостолите отговориха на своите преследвачи? „(Те) в отговор рекоха: ‘Подобава да се покоряваме на Бога, а не на човеците ... И ние сме свидетели Нему за тия неща, както е и Светият Дух, когото Бог даде на ония, които Му се покоряват’” (Деяния 5:29, 32).

Домът на Корнилий е и сред този облак от свидетели, които имат нещо да ни кажат. Ето свидетелството на Корнилий в Библията: „Петър дойде да ни проповядва Исус. Каза, че лично той е свидетел на възкресеното тяло на Господ и дори го е докоснал. Той ни каза, че Христос се показва открито на хората, с над 500 свидетели, видели Го след Неговото възкресение” (виж Деяния 10:34-41).

Тогава Петър каза на дома на Корнилий: „За Него свидетелствуват всичките пророци, че всеки, който повярва в Него, ще получи чрез Неговото име прощение на греховете си. Докато Петър още говореше тия думи, Светият Дух слезе на всички, които слушаха словото” (10:43-44). Поради проповядването на Петър, Корнилиевиет дом позна свободата от греха.

Свидетелството на Корнилий казва следното на всяко Божие дете днес: ако искаш Светият Дух да дойде върху теб, върху твоето семейство, върху твоето служение, тогава проповядвай и вярвай в прошката на Христос. И се довери на нея в личния си живот. Когато Петър проповядва прошка, Корнилиевиет дом повярвали, и Светият Дух паднал върху тях.

Аз не вярвам, че това множество от небесни свидетели ще ни кажат да се придържаме към сложни теологии или доктрини.

Помислете за гласовете на другите свидетели, които ни говорят за простотата на истината:

- Авторът на Евреите ни свидетелства, че ние трябва да погледнем към Исус, авторът и усъвършителят на нашата вяра. Трябва да продължим да проповядваме победата на кръста, да издържаме на обвинения на грешниците срещу нас, и да изоставим греха, който ни е обсадил, и да тичаме с търпение в предстоящото ни състезание (виж Евреи 12:1-2).
- Цар Давид ни свидетелства за това, че ние можем да се доверим на опрощението на Господ, и че Той няма да премахне своя Свети Дух от нас. Давид извърши убийство и беше прелюбодеец и лъжец. Но той се покая, и Отец не го остави, защото Той беше утвърдил сърцето си в Дейвид. Той даде на Дейвид ново сърце, като го направи свидетел на щедрото опрощение на Господ. Днес, ние, новозаветните вярващи, имаме кръвното покритие и милости, за които Давид можеше само да си мечтае.
- Петър ни свидетелства, че той съгреши срещу най-голямата светлина, която човек някога може да притежава. Този ученик ходеше в присъствието на Исус, той се допря до Господа, прие своето призвание лично от Христос. Исус беше приятел на Петър, както и негов Господ. Но Петър Го прокле, съгреши срещу предупрежденията, които дойдоха от самия Христос. Петър се чудеше дали някога би могъл отново да погледне Спасителя в лицето.

- Той можеше да живее във вина и осъждане, но Бог копнееше за него. На Петър се каза да погледне към Исус, начинателят и усъвършителят на неговата вяра. Също така и ние трябва да вземем нашите грехове и да ги предадем на Христовата жертва на кръста. Ние трябва да се надигнем и да продължим напред, без значение какъв грях сме извършили. Исус е премахнал беззаконието ни от нас толкова, колкото е отдалечен изток от запад.
- Павел ще ни каже да не се страхуваме от нашите страдания. Исус страда всеки ден от Своето служение, и умря в страдание. И когато Христос призова Павел да проповядва Евангелието, Той му показва колко големи страдания го очакват. През своите години на служение, Павел наистина страдаше много. Но страданията доказват, че Бог копнее за теб. „Та да се не колебае никой от тия скърби; защото вие знаете, че на това сме определени“ (1 Солунци 3:3).

И така, ние се връщаме към свидетелството на Йов: „Що е човек, та да го възвеличаваш? *И да си наумяваш за него?* Да го посещаваш всяка заран, И да го изпитваш всяка минута?“ (Йов 7:17-18, курсивът е мой).

Когато Бог копнее за вас, често ще бъдете изпитвани. Факт е обаче, че колкото по-продължително и по-трудно е изпитанието, толкова по-сериозно Бог копнее за вас, да ви покаже Своята любов и грижа. Това е свидетелството от живота на Павел, и всъщност от живота на Исус. Врагът може да дойде против вас, но нашият Господ е издигнал стандарт срещу него. Ние намираме пълна почивка в Исус.

Всички тези гласове от този велик облак от свидетели ни казват това. Чувате ли свидетелството в духа си?

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2006 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[When God Sets His Heart on You](#) / [Когато Бог копнее за теб](#)